

NHẢY DÙ MÙA VU LAN 2012

Viết tiếp theo bài “ **chiêu hồn tử sĩ Nhảy Dù ở mặt trận Khánh Dương** “ trong bài trước vì bài dài quá sợ người đọc sẽ mỏi mắt , và chán . Hôm nay xin viết tiếp theo . Tôi muốn đào sâu vào chi tiết , từng mảnh đời của các chiến hữu còn sống , hoàn cảnh của họ ngày nay , để từ đó người đọc cảm thấy như đọc lại của chính mình . chúng ta phải hiểu ra rằng Chiến Tranh quả thật chẳng vui vẻ gì đối với bất cứ một dân tộc nào trên thế giới , dù đó là chiến tranh tự vệ hay xâm lược, tất cả nó mang một ý nghĩa là chết chóc , mà người chết đã trở thành “**Tử Sĩ** “ đối với những Tử Sĩ , những người đã chết ở Khánh Dương , chúng ta đã thể hiện bằng tất cả tấm lòng tha thiết cầu mong các Tử Sĩ được siêu thoát đến với cảnh giới an lành . Cái chết là sự chấm dứt đời sống của một cá nhân , chết là sự diệt tắt của sinh lực tức là đời sống tâm linh , Chết không phải là sự tiêu diệt hoàn toàn của một con người , mặc dầu kiếp sống chấm dứt , nhưng linh hồn của họ không bị tiêu diệt . Sự tan rã của thể xác không làm mất đi phần linh hồn của họ . Sau khi một người nào đó từ giã cõi trần thì thân nhân của họ đến chùa tổ chức lễ cầu siêu cho hương linh người quá vãng được lên cõi tịnh độ . Còn những Tử Sĩ ở Khánh Dương linh hồn của họ lang thang khắp núi rừng mù mịt . **Có ai cầu nguyện hay cầu siêu cho họ đâu ?** con người sau khi chết tất cả những gì thuộc về người đó khi họ còn sống không thể ngay lập tức mất đi hoàn toàn được ... Với một quan niệm như vậy nên MĐ (Mũ Đỏ) quê nhà quyết tâm chiêu hồn Tử Sĩ ở Khánh Dương về chùa . Khi một người làm việc thiện . năng lượng tốt lành của nó sẽ không thể mạnh mẽ hơn lên bằng khi nhiều người , **một tập thể chiến hữu đồng lòng cùng làm một việc .** với một năng lượng mạnh mẽ của tình yêu thương của lòng từ bi .. của lòng tha thứ không phân biệt Tử Sĩ hay liệt sĩ nó có thể phá tan tất cả những gì đau khổ nhất...! Vào những ngày trong tháng 3 năm 1975. Lúc đó miền Nam Việt Nam xảy ra những trận đánh quyết tử và kinh hoàng . thời kỳ của sự đổ máu và trắng khăn tang . trong đó trận chiến kinh hoàng nhất là mặt trận Khánh Dương . một đơn vị Nhảy Dù đã phải ngăn chặn một đoàn quân gần như tổng lực của CSMB . đang tràn xuống miền Nam Nhưng họ đã bị chặn đứng lại từ đèo M'drack cho tới đèo Phụng Hoàng của Khánh Dương trong trận chiến đó có quá nhiều Thiên Thần Sát Địch ra trận , **Và rồi họ đã đi luôn vào lòng đất mà không bao giờ trở về nữa .** Để những người như chúng ta còn lại được quyền làm những chuyện kế tiếp về sau . Vì thế hôm nay chúng ta phải biết ơn họ . kính trọng họ . cuộc đời là một sự đáp đền tiếp nối . đối với những MĐ quê nhà , những ký ức về chiến tranh ám ảnh đến mức họ không tài nào sống bình an trong hiện tại . Những khoảng trống trong lịch sử có thể được lấp đầy , nhưng những vết nhơ trong lịch sử thì vĩnh viễn không thể xóa được . Khi nào lịch sử ghi đầy đủ không thiên vị giữa người thắng và người thua trong cuộc chiến này . Thì Chân Lý sẽ hiện ra , và lúc ấy sẽ không còn tranh cãi nữa..! Đâu phải súng ống vất đi là có Hòa Bình . nói quyết tệt thẳng thừng mà nói : mình còn sống sót đã là may mắn lắm rồi..! vì mình là ngụy Dù . người bị thua trong cuộc chiến này... còn bây giờ biết đâu câu chuyện chiêu hồn Tử Sĩ ở Khánh Dương này , sẽ góp một phần nào đó vào dòng lịch sử tang thương của dân tộc . sau ngày 30. 04.1975

RẼM THÁNG 7 - 2012 Ở CHÙA BỬU HƯNG

Chúng ta thừa hiểu ở châu Âu , châu Mỹ có ngày Mother's day.. và ngày Father's day còn ở VN thì có ngày Vu Lan .. một bông hồng cài áo .. Ngày rằm tháng 7 . là ngày lễ Vu Lan và cũng là ngày lễ cúng cô hồn . 2 lễ này khác biệt nhau . Một đằng thì liên quan đến chuyện báo hiếu . một đằng thì lại liên quan đến “ **ngày tha tội cho tất cả người chết** “ dân gian thường có câu “ **tháng bảy ngày rằm xá tội vong thân** “ vào những ngày đó ta cúng vái cho những vong hồn không ai thờ cúng . theo truyền thuyết ngày cô hồn là ngày các vong hồn từ âm phủ được phép về thăm nhà , hoặc các vong hồn không có nơi chôn cất , không được siêu thoát nên còn lang thang trên trần thế . Đối với ngày rằm tháng bảy âm lịch hằng năm là ngày xá tội vong thân dân gian thường gọi nôm na là ngày cúng cô hồn và dường như nó đã thấm sâu vào dòng máu của người dân Việt Nam từ xa xưa lâu lắm rồi . và cho mãi đến ngày nay nó đã trở thành một truyền thống trong tâm thức , trong tâm trí của mỗi con người VN . Vì thế rằm tháng 7 còn được coi là ngày cúng cô hồn những linh hồn vất vưởng đó đây không nơi nương tựa . từ đó con người tổ chức cầu siêu như một hình thức bố thí thực phẩm cho họ , đồng thời cầu cho họ được siêu thoát ...! khi làm công việc này , ta làm với một tình yêu thương , không phân biệt lạ hay quen Tử Sĩ hay liệt sĩ . Khi ta cho đi cũng chính là lúc ta nhận được , lúc quên mình cũng chính là lúc ta tạo nên những điều kỳ diệu của cuộc sống Riêng đối với giới tăng ni phật tử thì gọi ngày này là ngày báo hiếu . mà thường gọi là lễ Vu Lan . dù ai có đạo nào đi nữa ..! đến rằm tháng 7 , ai ai cũng đều tỏ ra tha thiết với ý nghĩa cầu siêu , trai đàn , cũng như xá tội vong thân đối với thế giới xa xăm nào đó..! một ngày hội âm thầm của những oan hồn mà sống đã không nói được khát vọng của mình , và chết trong tức tưởi không có lời để tạ thán. **Nếu dương gian còn phản phát một chút tình người . còn tưởng nhớ đến ân tình một thuở** , thì một cây nhang , một lời cầu nguyện cũng đủ ấm lòng các Tử Sĩ của ta . Chúng ta tin rằng khi linh hồn của các Tử Sĩ nhận được sự cầu nguyện của những chiến hữu còn sống này thì sẽ trút bỏ được nỗi đau khổ mà họ đã chịu đựng suốt 37 năm qua nơi rừng già hiu quạnh . và họ gần như là được siêu thoát . Cầu nguyện cho các Tử Sĩ đã chết để cho họ được giải thoát là một ý nghĩa tốt lành . Lời cầu nguyện của những người còn sống có sức mạnh giải thoát cho những người quá cố . **Người chết còn biết trở lại dương gian xin một chút ân tình ... xá gì người sống lại không biết âm thầm nỗ lực cười hoan hỷ và hòa nhịp lại với nhau ..** Cái gì có thể làm dịu đi cho những linh hồn Tử Sĩ đang đói khát và đau khổ đó..! mình đừng bao giờ đi trở lại vết nhơ của bánh xe lịch sử . đừng đi theo con đường của một đồng minh vô nhân đạo . dẫn nhau đi trên đường rồi xô nhau xuống sông . mình đã “ Chiêu Hồn Tử Sĩ từ Khánh Dương được về Chùa rồi , thì nay đến ngày rằm tháng 7 . ngày mà các linh hồn của các chiến hữu đang chờ đợi chúng ta . với quan niệm và lòng kính trọng các chiến hữu đã nằm xuống chúng tôi quyết định đến chùa Bửu Hưng để cầu nguyện cho họ . Cầu nguyện cho các Tử Sĩ còn đang ở bên kia cõi u minh khói sương mờ mịt , những người còn sống tin tưởng rằng các linh hồn của các Tử Sĩ sẽ được thanh thản hơn lúc còn đang ở chốn ta bà dung thân tạm bợ . Bây giờ ta cho mọi người thấy “ **bên đây Tử Sĩ hay bên kia Liệt Sĩ ai may mắn hơn ai ?** Những chi tiết của chuyến đi “ *Chiêu Hồn Tử Sĩ* “ ở Khánh Dương , rồi trai đàn rằm tháng 7 ở Chùa Bửu Hưng tôi có thể tự viết ra theo trí nhớ . Vì đó là một phần không bao giờ quên được trong cuộc đời tôi Và

đó cũng là niềm mơ ước của những MĐ quê nhà ... nay đã thành hiện thực. Nghĩ về những linh hồn của các chiến hữu để mọi người chúng ta cùng thông cảm . Vì giữa người còn sống và người đã chết Trong tình huynh đệ chi binh thì nó đã có một mối giây liên lạc , không thể tách rời ra xa không thể tách biệt . Giữa chúng ta và những Tử Sĩ có một chất keo , có một sự hòa hợp .thật thâm sâu , thật thấm thía..! mặc dầu có người đã quay lưng lại với các Tử Sĩ , nhưng chúng ta thì không bao giờ quay lưng lại với chính các Tử Sĩ của chúng ta Chúng ta đã cởi bỏ quân phục . Nhưng chúng ta không bao giờ ngừng phục vụ..! Những MĐ quê nhà sống và đang lay lắt trên quê hương . Nhưng chúng tôi không quên họ . những chiến hữu còn đang nằm trong lòng đất lạnh , Dù họ đã được di chuyển về Chùa , **“ chúng tôi “** những người làm việc trên là ai ? = **Họ là những người không quên tình chiến hữu** , Họ là những Thiên Thần Sát Địch mà năm tháng không phai nhòa trong kí ức . Tình cảm và đạo lý của người lính miền Nam luôn luôn rộng mở , với kẻ thù với bạn tất cả cũng cùng chung nước mắt thì mặn , máu thì đỏ như nhau... Những Tử Sĩ ở Khánh Dương họ là **“Tội Đồ Dân Tộc “** hay **“ Anh Hùng Dân Tộc “** tự nó có , không ai có quyền áp đặt hay tự mệnh danh . Rồi đây lịch sử sẽ là quan tòa công chính phán xét họ. Để chứng minh một thông tin nào đó của một câu chuyện như : Chiêu Hồn Tử Sĩ từ Khánh Dương đưa về Chùa nó có đúng hay không đúng , thì chính bản thân người trong cuộc hoặc nhân chứng của sự kiện đó viết ra là chính xác . Khi viết ta phải làm sao diễn tả hết **“ cả cây , cả rừng và cả sông suối nữa“** thì mới mong thuyết phục được người đọc. Nói nôm na lại người đọc phải được đọc toàn bộ chi tiết của câu chuyện thì mới có thể khẳng định lại đó là sự thật . Những yếu tố và chi tiết trong câu chuyện phải là những sự kiện đã xảy ra y hệt như chính nó . Một câu chuyện mà không có xác thực thì chỉ được coi là phóng tác . dẫu ta có dẫn người đọc tới mức siêu việt nào đó thì chỉ như là giá trị văn chương chứ không có giá trị về việc Chiêu Hồn Tử Sĩ chúng ta thường nói về cái chết bằng nhóm chữ **“ Đi Về Thế Giới Bên Kia “** Vì vậy cái thế giới đó, nó được mô tả thế nào trong tư tưởng của người còn đang sống . Một điều mà chúng ta tin tưởng rằng : dù ở phương Đông hay phương Tây . châu Á hay châu Âu . Tất cả đều tin rằng có một thế giới khác sau khi con người rời bỏ cuộc sống ở trần gian . Những người còn sống như chúng ta phải tự nhủ : Đua chen trong cuộc sống vật chất . những người còn ở quê nhà hay nơi nào đó ở hải ngoại ,chúng ta thật sự có lỗi khi chưa đưa được các Tử Sĩ về với quê hương gia đình họ . Gần 37 năm qua , xương cốt của các chiến hữu vẫn còn phải nằm đâu đó trong rừng sâu của đèo Phụng Hoàng , Khánh Dương . Những mẫu tin nhắn : con muốn tìm hài cốt của cha , vợ tìm chồng , anh tìm em..vv. Vẫn còn xuất hiện trong thời gian qua . như là một nỗi đau ray rứt trong lòng người . Vậy thì ta hiểu thế nào về những đau thương , mất mát , thiệt thòi này đây..! Một lần nữa xin nghiêng mình trước anh linh của các anh hùng Tử Sĩ trong trận chiến Khánh Dương . Nay các anh đã về an vị nơi Chùa rồi , **“ Món nợ Ân Tình phải trả cho thật trọn vẹn “** Nay rằm tháng 7 , một ngày rằm lớn nhất trong năm . Ngày này nếu ta không đến cùng với các Tử Sĩ . thì cũng giống như ta đón TẾT mà không có bánh mứt dưa hành , vui Xuân mà không có trẩy lộc mai đào..! Dù đường xa xôi nắng nôi bụi bặm . từ Sài Gòn đến Chùa Bửu Hưng là 140 cây số , dù vậy chúng tôi vẫn quyết tâm đến cầu siêu cho các chiến hữu . 4 chiếc xe Honda đèo nhau đi đến Chùa Bửu Hưng . Vì đây là năm đầu tiên cầu siêu cho các Tử Sĩ . Nên Sư trụ trì có thỉnh cao tăng .Thượng Tọa , Đại Đức , cùng tăng ni ở chùa Tỉnh Vĩnh Long đến cùng chay đàn và cầu

siêu cho các Tử Sĩ ở Khánh Dương . trong suốt thời gian đại lễ phật Tử đã tề tựu rất đông để tham dự , Trước khi khai đàn , theo nguyện vọng của GĐMĐ quê nhà , cũng có một chay đàn chẩn tế để giúp đỡ cho các gia đình nghèo khổ cơ nhỡ tại địa phương . Những người lính Nhảy Dù của 37 năm về trước . hôm nay cũng chan hòa lệ rơi khi được tin những oan hồn của các Tử Sĩ trong trận Khánh Dương đã được tăng ni Phật Tử tới tận nơi Chùa cầu nguyện giải oan , siêu thoát . Cầu nguyện cho họ được siêu thoát và được tiêu diêu nơi miền cực lạc . Hôm nay ta viết lên đây là để giải tỏa bớt đi sự ảm ức , những chèn ép từ lâu nhiều ngày , nhiều tháng và nhiều năm còn chất chứa trong tâm tư . kèm theo một vài hình ảnh để chúng ta hy vọng rằng , trong tương lai lớp trẻ sẽ ghé thăm nơi này , và chúng sẽ học được câu chuyện của những người đã từng tham chiến . Những người mà họ chưa từng gặp mặt . Những người đã chiến đấu một cách kiên cường .

HÌNH ẢNH CẦU SIÊU TẠI CHÙA BỬU HÙNG

SUR

trụ trì Chùa Bửu Hùng mặc áo Nâu . (vị Cao Tăng mặc áo xanh , 2 đại đức mặc áo vàng được sư trụ trì mời từ chùa ở Tỉnh Vĩnh Long đến để cùng hòa hợp cầu siêu . Vì là năm cầu siêu đầu tiên cho các Tử Sĩ ở Khánh Dương . Nên thời gian cúng chay đàn . cúng cầu siêu . được bắt đầu từ rất sớm 8 giờ sáng cúng đến 11 giờ trưa nghỉ ăn cơm . 12 giờ tiếp tục cho đến 4 giờ chiều . các sư thay phiên nhau tụng ... ! tăng ni , phật tử và những Mũ Đỏ quê nhà . thì quý ai mòn mỏi quá thì ngồi bẹp xuống luôn...rồi sau đó lại tiếp tục quý tiếp...

SỰ KỲ DIỆU & SỰ LINH ỨNG

thời gian làm lễ trai đàn rồi cầu siêu quá dài . buổi sáng tụng kinh báo hiếu của tăng ni phật tử ta thường gọi là lễ Vu Lan . Rồi từ 12 giờ trưa đến 15'30 là bắt đầu tụng kinh cầu siêu cho các anh hùng tử sĩ ở Khánh Dương . thời gian thì quá dài . vì thế ai ai cũng thẩn thía cho một buổi cầu siêu trong tình chiến hữu với nhau . khi thì quì lạy , khi thì đứng nghe tụng kinh của các sư , khi thì lạy liên tục khi nghe tiếng chuông .và rồi có người vì mòn mỏi quì không nổi nửa ngời bẹp xuống luôn . sau khi nghỉ được đôi chút . rồi thì tiếp tục quì tiếp . Riêng bản thân tôi cũng đã phải ngời bẹp xuống đến 3 lần vì quá mệt và mỏi . Dù rằng mệt mỏi nhưng trên gương mặt mọi người ai ai cũng lộ vẻ hân hoan và mãn nguyện . Vì tất cả đều được thắp những nén nhang nồng ấm đến với các Tử Sĩ . Chúng tôi vừa quì vừa cầu nguyện, khẩn vái . mà nói đúng hơn là trò chuyện cùng họ (Tử Sĩ) Vì đối với chúng tôi họ vẫn còn sống , vẫn mơ hồ ẩn hiện đâu đây . Tử Sĩ họ giống như những vì sao , ta không luôn luôn trông thấy họ Nhưng ta biết họ luôn luôn có mặt nơi đây. **Từ trong đáy sâu của tâm hồn chúng tôi , họ mãi mãi là những anh hùng Tử Sĩ rất xứng đáng được kính trọng .** còn đối với ai đó , không từng cảm sủng vào thời điểm đó , thì họ đâu có quan tâm vì họ có biết gì đâu ? Nếu ta không nói ra ... Còn đối với những người đã đi qua dòng chảy của lịch sử ấy . dường như nó là ký ức của quá khứ , là nỗi đau của vết thương chiến tranh không dễ gì khép lại lạnh lạng trong ngày một ngày hai. Trong khi sự tụng kinh cầu siêu . chúng tôi cùng nhau khẩn vái Đ/úy Lê công Vũ ĐĐT/ĐĐ 54 đại diện cho

các Tử Sĩ ở Khánh Dương . Ngày ở đèo Phượng Hoàng chúng tôi cũng khăn vái : đích thân nói với các chiến hữu hãy làm những cái chốt chặn trên đường dừng cho xe nào qua lại để anh em làm lễ cúng vái và chiêu hồn các anh về Chùa . và sự mâu thuẫn đó đã xảy ra suốt 3 giờ trên đèo Phượng Hoàng không có một chiếc xe nào hay bóng dáng con người qua lại , dù là một chiếc xe 2 bánh Honda . Hôm nay trong ngày rằm tháng 7 , chúng tôi cầu xin các anh có sự linh ứng giúp cho nhà Chùa và các chiến hữu còn sống luôn luôn có cơ hội để được đến thăm các anh . Vì rằng hành trang mà các anh có thể mang theo chỉ có là tình thương thôi , một thứ tình thương vô vị kỷ . những “ Tử Sĩ “ đã suốt đời cống hiến mật ngọt cho đời , để rồi khi nằm xuống thể nhân đã đền ơn họ bằng muôn ngàn lời cay chén đắng . Buổi cầu siêu kết thúc lúc 4 giờ chiều . khi chuẩn bị ra về MĐ T.Trân ĐĐ 53 . cao hứng sáng tác bài thơ tặng các anh Tử Sĩ anh ta không phải là một nhà Thơ . chỉ sáng tác theo bộc phát .nguyên văn của MĐ Trân

Bình yên nơi cõi Phật
Đèo Phượng Hoàng nơi anh nằm xuống
Sau những ngày rảo bước rong chơi
Chung bạn bè đồng đội chơi vui
Nơi biên lửa các anh ngã xuống

Giờ các anh nằm đây cùng bè bạn
Bao xót thương anh để lại cho Đời
Tôi và bạn cùng bao nhiêu người nữa
Đến thăm anh trong một sáng sương mờ

Đưa các anh về an cư nơi cõi Phật
Nghe tiếng chuông chùa giải thoát nỗi đau
Bạn bè anh vẫn còn nhớ đến nhau
Chúng tôi đến thăm các anh lần lượt

Anh em tôi những người còn xót lại
Vẫn lang thang đi kiếm đi tìm
Dù ở đó là rừng sâu núi thẳm
Hay cao nguyên gió núi mưa rừng

Bạn bè anh có cả khắp đó đây
Không lùi bước dù cho mưa bão lớn
Đưa các anh về nghe tiếng mõ hồi kinh
Mong sao cho sớm được bình yên
Nơi cõi Phật anh an tâm siêu thoát

MĐ. T.Trân . ĐĐ 53 mùa Vu Lan

Và rồi sự kỳ diệu & linh ứng đã xảy ra . Khánh Dương là vùng rừng núi hoang vu , đầy bí ẩn và cũng có lắm chuyện hoang đường , lẫn huyền thoại... Ở đây tôi chỉ nói lên những dữ kiện đã xảy ra sau khi đi chiêu hồn Tử Sĩ về . nói lên nhưng không phân tích , tôi để người đọc tự phân tích lấy , tự đánh giá lấy . Hồi ký đoản văn hay tự truyện nó là chân tay của sử ký , do đó ta phải viết lại cho đúng sự việc đã xảy ra . không thêm bớt . Nhưng trung thực .Câu chuyện chiêu hồn Tử Sĩ ở Khánh Dương rồi ngày xá tội vong thân rằm tháng 7 sự thật là vậy , Ta nhớ và viết lại

thì đâu có gì là khó khăn đâu..! Nhưng viết làm sao cho ra một cái nhìn về sử sách sau này thì rất là khó.. tôi không muốn viết một câu chuyện tuy có thật .. Nhưng rồi sau đó nghe mọi người bảo : nghe qua thì cũng hay hay tạm được .. Nhưng chẳng có gì để đóng góp cho kho tàng sử liệu cả . Vì thế tôi muốn hậu duệ con cháu của chúng ta khi xem qua . Hãy đào cho sâu , vạch cho rõ để không bị nhầm lẫn..Lịch sử đã không công bằng.. QLVNCH là một quân đội bị bỏ quên . Họ là một quân đội anh hùng đã chiến đấu trong cuộc chiến 21 năm để bảo vệ Tự Do Nhưng Tử Sĩ dù họ có chết đi. Nhưng tình yêu thương của người còn sống vẫn ngập tràn . Đây chính là tính nhân bản của người lính VNCH .trong cuộc sống chúng ta thường chỉ hay nghĩ đến trường hợp xấu nhất . Nhưng rồi có lúc ta nhận ra rằng xung quanh chúng ta vẫn còn có rất nhiều người lương thiện . Khi người lính bỏ xác tại mặt trận tất cả hầu như bị bỏ quên . kể từ khi rừng già im tiếng súng.. **Một chính thể , một xã hội cho là tốt đẹp thì đừng bao giờ phân biệt đối xử .. Tử Sĩ hay Liệt Sĩ nhất là : *Người trong một nước phải thương nhau cùng*** Nói đến con người là nói đến lịch sử. Nhất là những Tử Sĩ . họ đã đóng một vai trò lớn nhỏ nào đó trong lịch sử của dân tộc V.N. Chúng ta phải để lại cho hậu duệ của mình một ít di sản , mà không có một di sản nào bằng sự thật nó thuộc về văn hóa tinh thần ... đó là ...

NHẠC “ SẾN “ & “ NGUY QUÂN “

Sau ngày 30 tháng 04 năm 1975 . Miền Nam xuất hiện 2 tử mà nó không có trong Tự Điển đó là : “ **nhạc sến** “ và “ **ngụy quân** “ vào thời điểm đó tôi còn quá trẻ , ham vui , không hiểu gì hết..? hai từ lạ quắc với người dân miền Nam .. có người bảo rằng từ Sến là do chữ **Marie Sến** . mà ra . **Marie Sến** tức là người giúp việc , con nhỏ ở đợ , con sen , người nhà quê , ít học mù chữ , Osin ... Nói đến nhạc Sến là nói đến nhạc tầm thường , tào lao ... loại nhạc nhà quê mà các cô gái thường hát khi buồn và chán đời , hát cho vui đi tâm sự nỗi lòng mà khi ở không , vô công rồi việc.. nhớ người thương .. hát cho qua nỗi nhớ nhưng khi rơi vào tâm trạng đó.. Và cũng đã có một thời gian báo chí lên án “ **nhạc Sến** “ cho rằng đó là loại nhạc phản động của tụi **Mỹ-Ngụy**..Nhưng không hiểu tại sao “ **Sến** “ mà người ta thuộc lòng.. người ta khắc cốt ghi tâm .. người ta tìm kiếm trên “ Google “ .. “ **Sến** “ mà sao khi ca người ta cười ha hả.. có bản nhạc người ta khóc nức nở.. nói đúng ra nhờ .. “ **nhạc Sến** “ mà người ta nuôi dưỡng được những tâm hồn trong một xã hội quá ư là thờ ơ và vô cảm..Mà không hiểu tại sao..? những bản nhạc nào được xuất xưởng trước ngày 30-04-1975 đều bị qui và kết tội là nhạc Sến..Tiếng **Sến** được nghĩ theo kiểu : dè bĩu , mỉa mai , khinh khi , miệt thị... Nhưng sẽ thật là sai lầm khi quan niệm “ **nhạc Sến** “ với hàm ý nêu trên... bởi trong dòng nhạc Sến này nó nói lên tình yêu quê hương .. tình yêu trai gái.. những danh lam thắng cảnh của đất nước ..! Nhạc sỹ Bảo Thu có nói : **Nếu xuân này vắng anh : như lá khô lìa xa cành, như giao thừa im tiếng pháo , mai úa sát bên hiên... thì đừng đến xuân ơi...** Trần thiện Thanh thì nói.. **Thư của lính ba lô làm bàn nên nét chữ không ngay.. Nhưng thư của lính ghi giữa rừng cây khi nhớ em thật đầy...** Dù mang âm hưởng nói về người lính **VNCH** .. nhưng thực chất là nó nói về tình yêu trai gái kẻ hậu phương người tuyến tiền , không có ý nói gì về người của phía bên kia hay chính trị ..dù lúc đó là thời điểm chiến tranh ác liệt nhất... Và còn nhiều tuyệt tác nữa mà chưa chắc các nhạc sỹ thuộc dòng nhạc hàn lâm nào sáng tác được...Rồi đây tôi nghĩ con người sẽ tìm về “ **nhạc Sến** “ một ngày gần đây không xa lắm nữa đâu... !

*** Sau ngày 30-04.. Bỗng dưng tôi được mọi người xưng danh gọi là “ Ngụy Quân “ lúc đó tôi còn trẻ , không hiểu gì hết..? Rồi danh từ “Mỹ-Ngụy “ cũng được nói thường xuyên trong cuộc sống từng giờ và hằng ngày.. từ Mỹ là người Mỹ .. còn từ “ ngụy “ là gì tôi không hiểu..? lính Ngụy là lính gì..? Vào thời Phong Kiếm Xuân Thu của bạo chúa Tần Thủy Hoàng .. có 6 nước mà Tần Thủy Hoàng đã đi chinh phục gồm sáu về một mối đó là.. Tề , Sở , Hàn , Yên , Triệu và NGUY.. lúc đó tôi tưởng mình là lính mà tiền thân là nước Ngụy bên TÀU ... **Rồi theo thời gian tôi mới hiểu ra rằng Ngụy ở đây là sự Giã dối .. gian xảo ... xảo quyệt ..** Lính Ngụy là những người lính Giã dối , gian xảo , độc ác.. Mà người chiến thắng đã ghép và áp đặt cho người phía bên thua cuộc .. như vậy thì lính Ngụy hay Ngụy quân là đồng nghĩa với lính Giã . một đoàn quân Giã dối ... từ Ngụy ở đây ám chỉ là một sự Giã dối...

***- Có những thứ Giã mà ta xài không được như : Hàng hóa Giã , Tiền Giã.. thường thì đồ Giã không ai xài, không ai chấp nhận nó...còn nếu nói về răng Giã ... có nghĩa là răng không phải tự trong xương thịt của mình mọc ra .. mà được người đời làm sẵn .. nâng niu nó rồi gắn nó vào hàm.. đó là yêu cầu tất yếu của xã hội .. của người xử dụng thì nó vẫn đạt hiệu quả cao .. Vậy thì trong cuộc sống đôi khi người ta cũng cần phải xử dụng thứ đồ Giã.. Răng Giã .. tay chân Giã .. Giã mà thật ... còn Răng thật lại là Giã ... Vì nó ở với mình không được bao lâu rồi lần lượt ra đi ... Mà mỗi lần ra đi của nó ... nó quấy cho người ta te tua , tung cả na .. và đau nhức ... Cùm từ Giã và Thật trong chữ nghĩa . Trong đời sống con người , từng lúc , từng nơi , từng vật dụng đều có sự thay đổi khác nhau ... Không phải đồ Giã là vứt bỏ , là khinh khi nó ... Đôi khi con người cần cái Giã để thay thế cái thật , cái Giã mà phục vụ tốt và có ích cho con người thì lại là rất cần thiết , thứ nào có hại cho con người thì dù thật cũng thành Giã .. Vậy thì xin đừng đem hai chữ Lính Giã hay Ngụy Quân ra để làm cái màng thừa thù hận hòng che mắt thế gian mà chỉ đào sâu thêm sự chia rẽ trong lòng người dân ...**Đất nước đã im tiếng súng trên 37 năm mùa cóc chín** . Cả đất nước đang cùng nhau tiến về đích vinh quang “ của đỉnh cao trí tuệ xã hội chủ nghĩa “ thế nhưng tại sao những con người mang hai chữ lính Giã =Ngụy Quân . Bị xua đuổi , bị chìm vào tuyệt địa ngay trên chính quê hương của họ ...lính giã hay ngụy quân mà làm tốt cho xã hội , đúng theo đạo đức của người VN . thì ta gọi là giã hay thật ... **Ở đây tôi không có ý nói về chính trị , một Ngụy Dù có cấp bậc là đơ vèm cùi bắp thì làm chính chỉ chính em cái quái gì ..?** mà ở đây tôi chỉ nói lên khía cạnh nhân bản và tính nghệ thuật của con người mà thôi.. Cái gì nó sống được trong lòng mọi người thì tự nó sẽ tồn tại và còn mãi mãi như : lính Giã hay nhạc Sến.. Có một điều quan trọng mà ai còn đang ở quê nhà .. thì cần phải biết hai chữ “ **Giữ Mình** “ đừng để dính vào hai chữ “ Phản Động “ .. đi tù cải tạo lâu lắm nha .. Từ ngàn xưa đến nay , văn hóa Việt Nam không có từ “ Phản Động “ này ..! Mà nó chỉ xuất hiện sau ngày 30-04-1975 cái nghĩa thông dụng và chính xác của nó là : Ai có tư tưởng , lời nói hoặc hành động chống lại nhà nước CHXHCNVN .. Thì người đó là Phản Động .. Không lẽ MĐ (mủ đỏ) quê nhà ngày thơ đến độ đưa đầu vào bụi gai hay sao..? Những người lính Giã = Ngụy Dù luôn tâm niệm rằng phải từ bỏ và không nên dính dấp đến 2 chữ chính trị . Vì nó rất nguy hiểm cho bản thân và gia đình .. đối với nhà nước VN họ có đôi tai thính như tai thợ săn trong đêm tối .. Vì vậy ngụy quân chỉ nên làm những chuyện từ thiện ... giúp đỡ đồng bào nghèo khổ..**Những hành động của ngụy quân đã làm hôm nay mà mai sau được mọi**

người kính phục thì coi như mình được “Tích Đức “ rồi ... Chuyện đi chiêu hồn Tử Sĩ Nhảy Dù ở Khánh Dương .. thỉnh vong linh những người đã chết về Chùa .. Cầu Siêu ngày rằm tháng 7 ... đem quà đến cho đồng bào nghèo , cơ nhỡ , khó khăn về kinh tế trong cuộc sống.. Những chuyện làm biểu hiện về mặt đạo lý của người VN xưa nay vẫn là vậy .. cái truyền thống ấy đã ăn sâu vào tâm thức người VN suốt 4 ngàn năm quê hương ngạo nghễ rồi .. Những việc làm nêu trên của Lính Ngụy ở quê nhà không biết rằng có bị dính vào hai chữ “ Phản Động “ .. hay không ? Vì trên lý thuyết “ **con cừu không có quyền lý luận trước một con chó sói “** mà phải “ **Ngậm một mối căm hờn trong cũi sắt “** .. Có tranh luận , có bàn cãi thì sau đó nó mới **Văng ra Công Lý**.. Thôi thì Hên Xui .. khi mình căm thấy đó là việc thiện thì mình cứ làm.. Với quan niệm đó nên tôi ...có sao nói vậy người ơi ..! Thật sự tôi đã nhìn thấy viên hột xoàn nằm dưới đáy sông rồi.. do đó tôi phải viết và kể lại với một niềm lạc quan , vô tư và đầy hứng thú .**Vì nếu không có người viết thì sự thật sẽ vĩnh viễn nằm trong bóng tối** ..Câu chuyện chiêu hồn Tử Sĩ ở Khánh Dương đã làm chấn động dư luận không ít . Các nhà hảo tâm . từ thiện vô tình họ được biết đến Chùa Bửu Hưng . một ngôi chùa nghèo nàn nằm xa xôi nơi hoang vắng .Và rồi một sự cứu trợ cho bà con nghèo nơi đó đã xảy ra .300 phần quà . mỗi phần quà trị giá 300 ngàn+ 100 ngàn tiền mặt = 20 dollars ...Nếu không có Ngụy Dù đem bài vị về chùa Bửu Hưng Thì có ai biết nơi miền xa xôi đó người dân đang sống trong cảnh đói nghèo và thiếu thốn đâu ? Trong xã hội VN hiện tại chúng ta đã thấy có một cái hố sâu khoảng cách giữa giàu và nghèo quá to lớn . giai cấp nghèo là những người nông dân , người vùng xa , cái nghèo đã đưa họ đến tình trạng te tua , rách nát và tuyệt vọng ... Nhưng ngược lại ..nó đã phát sinh ra một số nhà giàu mà dân Sài Gòn bây giờ gọi nôm na là **Tư Bản Đỏ** ăn chơi lầy lùnh , Tiền thì vun vút như lá mùa Thu rụng ..Một xã hội mà kẻ thì giàu quá mức , người thì khổ vô cùng , phân chia giai cấp rõ rệt , người thua trong cuộc chiến thì bị khai thác triệt để .. Thế mới biết khoa học kỹ thuật hiện đại ngày nay có thể chế ra máy móc tối tân , kẻ cả máy thăm dò địa chấn , máy báo tín hiệu của những cơn sóng thần sắp xảy ra . Nhưng họ không thể nào chế tạo được trái tim nhân ái của con người ..Trái tim nhân ái nó chỉ được tôi luyện xuất phát từ một truyền thống nào đó... cái truyền thống nhân ái đó ..nó đã nằm sẵn trong lòng những người Lính Già=ngụy Quân>Ngụy Dù... còn những ai không có trái tim nhân ái là tại vì :(Người Mẹ đã mang bệnh di truyền từ trong nhiễm sắc thể rồi.. Thì lũ con làm sao tránh khỏi căn bệnh trầm kha được..!) Người dân bây giờ cũng quá mệt mỏi trên quê hương của chính họ rồi.. Giống như Chí Phèo chán cái Làng Vũ Đại của anh ta .. theo nguyên tắc.. một canh bạc bịp không thể kéo dài mãi được . Vì số lượng người ngu thường có giới hạn ..Tiền mà rách nếu ta dán đúng cách thì nó vẫn còn có giá trị .. LÍNH GIÃ mà có trái tim nhân ái . Sống theo đạo lý của kẻ làm người thì Già còn tốt hơn thật . Thật mà nhân cách sống không tốt thì có xịt dầu thơm (Imorten 3 số 7) vào thì nó vẫn cứ nặng mùi...Một sự ngỡ ngàng và bất ngờ xảy ra lúc phát quà cho đồng bào nghèo ở chùa Bửu Hưng ...Khi chuẩn bị phát quà thì du kích và chính quyền xa nơi đó xuất hiện . Họ xin 50 phần quà để phát cho du kích và những người thuộc chính quyền nơi đó..Vì muốn sự phát quà cho người nghèo . cơ nhỡ được trọn vẹn , nhà từ thiện đồng ý cho chính quyền địa phương nơi đó 50 phần quà ,. Và khi những người ở xa đến trở về nhà từ thiện xin lỗi nói là hết quà vì lý do ngoài ý muốn .. và họ cho bằng tiền mặt là 400 trăm ngàn = 20 usd . đây là sự thật 100% không

phải câu chuyện mà ta đặt ra để mà nói xấu một chế độ . Nếu không cho thì niềm vui sẽ không được trọn vẹn .. còn Ngụy Dù quê nhà chỉ làm một công tác từ thiện của tình người.. không hề mang một tính chất chính trị chính em nào trong việc làm nhân đạo này..?

vài hình ảnh phát quà cho bà con nghèo sống cơ nhờ nơi chùa Bửu Hưng

GĐMD (gia đình mẫu đỏ) đang đưa quà cứu trợ vào từng bao .. để chuẩn bị phát quà ..có một số vợ con của Ngụy Dù đi theo phụ giúp công việc từ thiện này..

Đồng bào nghèo sống trong khu vực chùa Bửu Hưng tập trung chờ lãnh quà .. trong đó có một số là đồng bào thiểu số .. sống xa xôi trong chân núi .. trên rẫy..trên nương ...

Hình ảnh những cụ già , bà lão.. Từ trong chân núi xa xôi , nắng nôi , bụi bặm..đi xa hàng cây số để đến được chùa Bửu Hưng .. Dù mệt mỏi nhưng trên gương mặt các cụ luôn nở một nụ cười vui vẻ và với những câu nói đầy xúc động “ sau hơn 37 năm . đây là lần đầu tiên chúng tôi nhận được quà của những người VN có tấm lòng nhân ái “ trên gương mặt họ biểu hiện cho ta thấy .. Đường như ở lâu trong cái khổ..! họ cũng đã quen rồi với cái khổ ..

từ phải sang : MD.Việt Vinh(tổng hành dinh)MD Tấn TĐ5 , MD Thái TĐ5 , MD Chánh TĐ5, MD Dũng 3 pháo binh. Khi sự trụ trì đọc tên ai , MD Chánh kiểm tra lại phiếu nhận quà . khi lãnh quà xong được hướng dẫn đến nhận bì thư có 100 ngàn VN đồng (VNĐ) ... Trước khi phát quà ..! cách đó mấy ngày Chánh , Tấn cùng sự trụ trì đã lặn lội vào tận chân núi , trong Nương rẫy để phát phiếu lãnh quà và mời họ ra Chùa để lãnh . người mặc áo nâu xa phía sau là MD Cái Bang có nhiệm vụ đưa quà ra phía trước để phát cho đồng bào

Những người ở xa trong núi ra trễ . hết quà MD Thái thay mặt sư trụ trì đọc lời xin lỗi với bà con và viện với lý do là trực trực về khâu vận chuyển . xin bà con thông cảm và nhận bì thư thay thế quà nhưng giá trị thì giống nhau 400 ngàn VNĐ= 20 USD

chuyện cứu trợ không biết có hợp pháp với chính quyền VN hay không..? từ đó nguy Dù quê nhà tính làm rụp rụp mà không lường trước được tình hình khó xử lại xảy ra , Khi vào cuộc thì giống như ta nhai nhầm cục sạn.. rồi lại ê răng..? đối với Nguy Dù ở quê nhà . họ không sợ bất cứ thứ gì bằng sợ bị người khác khinh rẻ ..Đó là một nền tảng của đạo lý. Cuộc chiến ý thức hệ vốn đã ăn sâu vào con người của cả 2 bên , đến bây giờ rõ ràng vẫn chưa thể gột bỏ hết. Nhưng không có gì ngăn cản được lòng nhân ái , nó đã làm nên một cuộc sống an vui cho mọi người . Oán ghét .. Hận Thù .. Cũng sẽ bị tiêu diệt trước sức mạnh của lòng nhân ái ..cái quan trọng của món quà từ lòng nhân ái là ta phải đưa vào tận con tim của họ , chứ không phải chỉ như trên đôi tay giống như bố thí ..

Thành thật xin cảm ơn các đích thân ,NT , HT cùng các chiến hữu đã bỏ một khoảng thời gian quý báu của mình để xem qua một vài hoạt động của GĐMD ở quê nhà trong mùa Vu Lan và công tác từ thiện cứu trợ đồng bào nghèo trong khu vực Chùa Bửu Hưng ... xin cảm ơn

Sài Gòn . January. 9th .2013

NHẦY DÙ CỐ GẮNG

MD . Bùi văn Thái